

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 25

De *PAROUSIA* van de Here Jezus

In de tevoren geschreven geschiedenis (profetieën) over de weldadige dingen die de Here Jezus Christus nog voor de mensheid zal doen, is een van de belangrijkste wat zal worden gedaan in Zijn duizendjarige parousia. Aangezien we in *Seed & Bread* nummer 23, hebben vastgesteld wat de betekenis is van het Griekse woord *PAROUSIA*, zal ik het vanaf nu gebruiken als een Nederlands woord in het vertrouwen dat mijn lezers zullen begrijpen dat ik ermee een persoonlijke aanwezigheid bedoel als iemand aanwezig is om wie of wat hij is en wat hij in verband daarmee doet.

De grote waarheid van de parousia van de Here Jezus is niet bekend bij en wordt niet onderkend door de meeste lezers van de Nederlandse Bijbel aangezien het woord daarin niet voorkomt. Het is in de meeste gevallen ten onrechte met 'komst' vertaald. Maar het is de parousia van Jezus Christus die de mensheid zal voorbereiden en bekwamen voor de plaats die zij zal innemen en de dienst die zij zal verrichten in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Onder die nieuwe orde zal de tabernakel van God bij de mensen zijn en Hij zal onder hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en Hij zal hun God zijn (Openb. 21:3). Maar zelfs die lange onderwijsperiode in het koninkrijk van God zal de mensheid niet volledig voorbereiden voor deze positie en dienst. We zullen daarnaast nog het onderwijs en de discipline nodig hebben die er zal zijn wanneer Christus persoonlijk aanwezig is om Wie Hij is en wat Hij zal doen.

Als we erover nadenken dat de gebeurtenis die gewoonlijk 'de opname' wordt genoemd verband houdt met de parousia en waarvan zovelen beweren dat dit het eerste is in de profetische agenda van God, zullen we beseffen dat een objectieve studie van de parousia van de Here Jezus nodig is.

In Mattheüs 24:3 wordt deze grote gebeurtenis het eerst genoemd. De

twalf apostelen van de Heer waren in besloten kring bij Hem op de Olijfberg en zij stelden de vraag: 'wat is het teken van uw parousia, namelijk de voltooiing van de aioon?'

De aioon is hier de aioon van het koninkrijk, de tijd van goddelijk bestuur, voorafgaande aan de wederkomst, waarin de mensheid voorbereid wordt op de parousia van Jezus Christus. De aioon wordt voltooid in de parousia en dat is de voltooiing van de aioon. Als rechtvaardiging van de vertaling hierboven wil ik graag het volgende aanhalen: er is een regel in de Griekse grammatica die als volgt luidt. Als twee zelfstandige naamwoorden in dezelfde naamval verbonden worden door het woord *KAI* (en), verwijst het tweede zelfstandig naamwoord naar dezelfde persoon of hetzelfde ding als het eerste zelfstandig naamwoord en is daar een nadere definiëring van. Een voorbeeld daarvan zien we in I Corinthe 15:24 waar Paulus spreekt over 'God, namelijk de Vader' (*THEO KAI PATRI*).

Deze regel is van toepassing op de twee zelfstandige naamwoorden die we tegenkomen in de vraag die de apostelen stelden (*PAROUSIA* en *SUNTELEIA*). Ze vroegen naar één ding en niet naar twee. De parousia van de Here Jezus Christus *is* de voltooiing van de aioon – niet van de tegenwoordige boze aioon, maar van de heerlijke aioon van de dag van Christus, de aioon van goddelijke heerschappij die als eerste over deze aarde zal komen.

Ik ben er volkomen van overtuigd dat het woord *SUNTELEIA* betekent dat alles tezamen komt wat nodig is om het gewenste doel of einde te bereiken en daarom heb ik het woord voltooiing gebruikt als vertaling. Het woord hier is niet *TELOS* (het feitelijke einde) maar *SUNTELEIA*, de daad van het bereiken van het beoogde resultaat.

Om de betekenis van *SUNTELEIA* goed in ons geheugen te prenten, kan het helpen eraan te denken dat de voltooiing van een zwangerschap de geboorte is van een levend kind. Een doodgeboren kind zou weliswaar het einde zijn van de zwangerschap, maar het zou er niet de voltooiing van zijn. Het doel zou daarmee niet zijn bereikt.

In dit gedeelte vinden we helemaal niets over de komst van Christus. Waarom zou dat ook, nu Hij gewoon bij hen aanwezig was? De vraag van de discipelen betrof Zijn *PAROUSIA*, die zij verder omschreven als 'de voltooiing van de aioon.' Zoals eerder gezegd is de aioon waarvan hier sprake is, de aioon van het koninkrijk van God. De voltooiing van de koninkrijks-aiioon is de parousia van de Here Jezus Christus. Zijn parousia zal echter niet aanvangen zonder dat eerst een grote weerstand van de kant van satan wordt bestreden. De ontwikkelingen en de uitkomst van deze strijd zijn beschreven in het volgende gedeelte van Mattheüs 24.

Als antwoord op hun vraag spreekt de Heer over bepaalde kenmerkende

gebeurtenissen die aan Zijn parousia vooraf zullen gaan. Zij vroegen hem wat de tekenen daarvan zouden zijn en dat is wat Hij hen geeft. Dat zijn: 1. mensen die in Zijn reputatie komen en beweren de Gezalvde te zijn, 2. veldslagen en berichten over veldslagen, 3. volk in opstand tegen volk en overheid tegen overheid, 4. hongersnoden, 5. epidemieën, 6. aardbevingen. Aangezien deze dingen altijd al prominent op aarde aanwezig waren vanaf de tijd dat de zonde is binnengekomen (zij waren opvallend aanwezig toen de Heer deze woorden sprak en dat zijn ze altijd geweest), vraagt de logische geest zich af hoe deze ooit de tekenen kunnen zijn van de nabijheid van Zijn parousia.

Het antwoord is: dat kan niet en het is onlogisch om telkens als zich een hongersnood, een aardbeving of een epidemie voordoet 'tekenen der tijden' te roepen. Als we evenwel inzicht hebben in de loop der gebeurtenissen zoals zij naar voren komen in de tijdvakken in het Nieuwe Testament, zullen we beseffen dat deze dingen verdwenen zijn onder Gods heerschappij die aan deze gebeurtenissen en aan de parousia voorafgaat. Het strakke regime die de heerschappij van God zullen kenmerkt, voorkomt dat zulke zaken zich zullen voordoen. Maar wanneer deze beteugeling wordt weggenomen en de Weerhouder Zelf (de Heilige Geest) wordt verwijderd, zullen kwade mensen en slechte omstandigheden opnieuw tevoorschijn komen en heel gewoon worden. Het zou ook duidelijk moeten zijn dat het grote drama dat gedetailleerd in Mattheüs 24 wordt beschreven, niet kan plaatsvinden voordat de twaalf apostelen uit de dood zijn opgewekt en hun positie als rechters van de twaalf stammen van Israël hebben ingenomen. Deze woorden en waarschuwingen zijn tot hen gericht en niet tot ons. Elke lezer wordt evenwel gewaarschuwd: 'wie het leest, geve er acht op' (Matt. 24:15).

De feitelijke periode waarover het hier gaat is de zeventigste week, een periode van zeven jaar, van Israëls zeventig weken zoals geopenbaard in Daniël 9. Deze periode van zeven jaar is verdeeld in twee gedeelten waarvan de laatste drieënhalf jaar de 'grote verdrukking' betreft. Deze begint met een grote strijd want in het midden van de week wordt satan op aarde neergeworpen en hij is woedend omdat hij weet dat hij weinig tijd heeft (Openb. 12:12).

In die tijd moeten alle regerende mensen in Israël ('wie in Judea zijn,' Matt. 24:16) naar de bergen vluchten. Dat zal een ordelijke verhuizing zijn, een geloofsdaad en de apostelen zullen daarin de absolute leiding hebben. Zij moeten niets meenemen, aangezien dezelfde Heer die gedurende 40 jaar hun mopperende vaders in dezelfde bergen heeft gevoed en gekleed, ook deze groep van rechtvaardigen ongetwijfeld geven wat zij nodig hebben in die tweeënveertig maanden.

De aanwezigheid van satan, de grote bedrieger, op aarde zorgt ervoor dat

dit een tijd is van onheil zoals er nooit eerder is geweest. Maar zij zullen veilig zijn in hun door God aangewezen plaats in de bergen en de machten van de antichrist hebben de moed niet om daarheen te gaan en hen op te pakken en daarom zullen zij hun tijd verdoen met heen en weer marcheren in de straten van Jeruzalem. Dat is de tijd waarin 'Jeruzalem door heidenen vertrapt zal worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn' (zie Luc. 21:24; Openb. 11:2). Maar het heen en weer marcheren in de straten van Jeruzalem lijkt een belachelijke vertoning te worden als de mensen die zij willen vangen en vernietigen, zich al in de bergen bevinden. Als zij zich verzamelen bij Megiddo, als voorbereiding op hun mars naar de bergen, komt de Heer en strijdt tegen hen. Dat is de slag van Armageddon waarin geen enkel leven verloren zal gaan, met uitzondering van hen die in opstand zijn gekomen tegen Israël en tegen de heerschappij van God. Bedenk dat de 'mens der zonde' wordt vernietigd bij het krachtig doorbreken van het licht (*EPIPHANEIA*) van Zijn parousia (II Thes. 2:8).

In Zijn antwoord op hun vraag over de tekenen van Zijn parousia, waarschuwt Hij hen dat zij alle communicés moeten negeren die zeggen dat Hij op aarde is teruggekomen en dat Hij Zich in de woestijn zou bevinden of verborgen in een geheime kamer in de stad, zodat zij in geen enkele list trappen om ze uit hun door God aangewezen veilige plaats te lokken. Hij verklaart vervolgens met absolute beslistheid: 'want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de parousia van de Zoon des mensen zijn' (Matt. 24:27).

Hieruit weten we dat Zijn parousia plotseling, groots en algemeen zal zijn. De gedachte van een geheime parousia is niet bekend in het Woord van God.

Wanneer de Heer Zijn boodschap vervolgt, verklaart Hij dat zij 'terstond na de verdrukking dier dagen' de Zoon des mensen zullen zien komen op de wolken des hemels met macht en grote heerlijkheid (Matt. 24:29,30). Dat is de komst die resulteert in Zijn parousia.

Voor hen die de vier maal dat het woord *PAROUSIA* in Mattheüs 24 voorkomt onderzoeken, zal één duidelijk feit opvallen, namelijk dat het gaat om een gebeurtenis die plaatsvindt ná de grote verdrukking en niet ervoor. Het kan niet in een andere volgorde worden gezet om tegemoet te komen aan de grillen van gebrekkige profetische systemen. Ook zal men zien dat het om één duidelijke gebeurtenis gaat. Geen enkele poging om er twee *PAROUSIA*'s van te maken zal de toets van de Schrift kunnen doorstaan.

Een van de belangrijker verwijzingen naar de parousia van de Heer vinden we in I Thessalonicenzen 4:15-17 waar Paulus zijn verklaring

inleidt met de woorden: 'dit zeggen wij u met een woord des Heren,' wat duidt op een nieuwe openbaring die niet al eerder aan een ander bekend is gemaakt. Hij vervolgt met te zeggen dat zij die leven en achterblijven tot de parousia van de Heer op geen enkele manier een streepje voor hebben op hen die slapen. Hij verklaart dat de Heer Zelf zal neerdalen van de hemel met een geroep, de stem van de belangrijkste boodschapper en met de bazuin van God. Dat is Zijn komst, Zijn komst om persoonlijk aanwezig te zijn. Als Hij neerdaalt zullen zij die dan 'dood in Christus' zijn, een groep martelaren die hun leven hebben gegeven in de grote verdrukking, worden opgewekt en zij zullen met de levenden opgenomen worden in de wolken om de Heer in de lucht te ontmoeten. Het is verkeerd dit te verminken tot de gedachte dat Hij komt om deze mensen mee te nemen naar de hemel. Hij komt om persoonlijk aanwezig te zijn op aarde en om hier alle grote werken te verrichten die behoren bij Zijn vele ambten. Hij komt niet om te regeren. Na de ervaring van het koninkrijk hebben de mensen die nog heerschappij nodig hebben nog niet de volwassenheid bereikt die nodig is voor een plaats op aarde als Hij persoonlijk aanwezig zal zijn om alles wat Hij is en alles wat Hij zal doen. De woorden van de spotters die vragen: 'waar blijft de belofte van zijn parousia?' komen neer op de stelling: 'er is geen belofte van een parousia in de Bijbel.' De amillennialistische richting in de exegetische doet dit in onze tijd. Zij zijn een teken dat wij ons in de laatste fase bevinden van deze bedeling. Luister niet naar hen.